

Universitätsbibliothek Paderborn

**Controversiarvm Omnivm Hvivs Ævi
Lvthero-Calvinisticarvm Libri Tres**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1627

LXXIV. Num certus sit Canonismus ad cognoscendos, colendosque
Sanctos?

urn:nbn:de:hbz:466:1-35233

horrent, ac deprecantur. Sicque Patres sunt intelligendi, vt docet te Bellarminus ibidem.

AD VII. Impudens sycophantia est: solum error typographi irrepit, posito lib. 4. pro lib. 3. Inst.

QVÆSTIO LXXVI.

Num certus sit Canonismus ad agnoscendos, colendosq; Sanctos?

LUTHERANI pariter & CALVINISTÆ pernegant omnē Canonismū, rident, detestantur: ipsumque Diris deuouent Papam canonizantem; cuius vt omnia diffamant ceu Antichristiana; sic & Sanctorum canonizationem esse calumniantur Idololatricam ἀποδέων.

SVADENT istis apud Scharpium Scoto-britannum in Cursu Theol. Sect. 37. q. 2. 1. Canonizationis nec mandatum, nec exemplum est in Scriptura; Et Papam in ea posse errare concedit Bellarminus. 2. August. Multorum corpora honorantur in terris, quorum anime torquentur in gehenna. Quia hypocrita soli Deo noti sunt. 3. Solus Deus nouit, qui sunt sui. 4. Leo III. cœpit canonizatum: attunc regnauit Antichristus. 5. Bellarm. c. 3. concedit damnatos pro beatis cultos. 6. Recensio Sanctorum in Scriptura non est canonizatio ad cultum, sed ad imitationem. Dein etiam impii recensentur.

AUTOR. Quid agas talibus? Quo purget quis hellebero voluntariè insanens cerebrum? Serion' cum istis, an agam ridiculō?

I. Sed agam more ipsorum suo. 1. Vide age sis Lutherano calvinisticos Canonismos. In Lutherano theatro apud Doctiss. Serarium l. 2. Litaneutici c. 4. vocatur Luterus Sanctus Pater. Quin ipse se ipso talia in Colloq. Mensal.

fol. 492. Ego sum Vir Dei. In tom. 2. len. fol. 92. b. Ego sum Sanctus Dei. In tom. 1. len. fol. 353. b. Ego sum Sanctus Domini. In tom. 2. Ien. fol. 49. a. Ego sum Angelus. Ibidem fol. 68. a. Verbum meum est Christi Verbum; os meum est os Christi. Quid plura? Beatus venter, qui me partauit. NB. Hæc verba reperiuntur in editione prima: in postrema omittuntur. Vide sui canonizatorem, ac tam non pene Apotheosistam.

2. Lutherus an non in prophetis lo-
is, c. de Papatu, apud Georg. Waltherum
ait: Sanctus Iohannes Hus de me propheta.
De Lutherio Calvinista Sibrandus lib.
c. 1. ait, Sanctissimus Christi seruu: Si-
dem alibi Caluinum appellat: Caluinus
Oecolampodium, epist. 52.

3. Videntur autem hoc inuidie la-
in Cœlites à Bogomilis hæreticis luxi:
quorum amentia dixit in Euāgeliō præ-
cipi, Demonia, ne nocerent, colenda; res
Euthymio. Qui iidem cùm SS. Patrum
aliquem nominabant, noluerunt San-
ctitatis elogium præfari. At qvī pa-
Caluinistarum impietas Parisiis publice
nora est, & damnata. Petrum, Paulum
dicunt, scribunt; non S. Petrum, S. Paulū;
Cùm suum Caluinum Sodomiticum
non crita præfationem Monsieur appel-
lent; vt notat Serarius in Tobiam cap. 1.
quest. 1.

4. Notauit & D. Driell in sica Antipe-
ricope Pareana, pag. 22. Sacram adem
Heidelbergæ ad S. Spiritum non vocari,
sed duntaxat ad Spiritum. Testantur id
Lutherani Heiderbergæ pulsi Prædican-
tes, libro Tubingæ edito, anno 1585. pag.
21. 31. 32. 54.

5. Similiter olim Leo & Coprony-
mus

mus Iconomachi, *Sanctos*, vetabant appellari; teste Glyca in *Annal. parte. 4.* Leo etiam templum *Sanctorum XL martyrum*, non nisi *XL. martyrum voluit vocari*. Michaëlus, vt patet in *Miscellaneis*, vetuit imaginibus subscribi, *Sanctus*, &c. Ettela hæc ex ipsorum pharetra.

II. Nunc more demum meo Canonizatum afferam: Quem esse infallibilem oportere, in *Genealog p. 1. quæst. 20.* partim ostendi.

1. Per Ecclesiam Beati ac Sancti differunt, non coelesti felicitate, sed honore & testimonio publico felicitatis, ab Ecclesia declarato.

2. SANCTI agnoscuntur probabilius ex miraculis, quæ aut viui, aut mortui designarunt. Probabiliter inquam, cum & prodigia esse falsa queant, 2. *Thes.* 2. & 2. *Cor. 11.* Et vera miracula etiam à non Sanctis dentur. *Matt. 7. v. 22.*

3. Ergo infallibiliter cognoscuntur Sancti, 1. Vel Scripturæ testimonio: vt quos Apostolus, *Heb. 11.* in suo recentet Hagiologio. 2. Vel iudicio Ecclesiæ; quæ 2. *Tim. 3. Columna & firmamentum est veritatis.* Quod iudicium Canonizatio dicitur, decernens honores Sanctis septemplices. 1. Nomen Sancti. 2. Inuocatio. 3. Aris & templis coli. 4. Missis & Horarum Canonicarum officiis celebrari. 5. Festos illi dies agitari. 6. Imaginibus in locis sacris representari. 7. Reliquias eorum in aris ac lipsanothecis honorari.

I II. Hanc diuorum honorum Canonizatum adstrinximus Scripturis, Ratio-ne, & Primaua Confutidine, moreq; maiorum. 1. Scripturis quidem. Nam Deo ad Canonizationem adlubescit:

Quia Vtiusque Instrumenti Scriptorib- candem suggestit. Enim uero ab hisce, publico Ecclesiæ testimonio Sanctos voluit plures declaratos. 1. Patet *Eccl. 44. 45. &c.* quantum testatur inclytos virtutibus viros Sanctos? 2. Lucas in *Actis Canonizauit Stephanum, Iacobū maiorem, Petrum, Paulum, Silam. &c.* 3. Christus Apostolus: *Vos amici mei estis. Qui secuti estis me, vitam eternam habebitis. Pater Sanctifica illos; Serua illos, quos mihi dedisti. &c.*

2. Vin' Iussionem cultus? Ecce Eccles. 44. *Sapientiam Sanctorum narrent populi, & laudim eorum annuncient Ecclesiæ.*

3. Vin' Rationem Utilitatis? 1. Hæc nostra Sanctorum imitatio est. *Heb. 11. 3. Mementote Praepositorum vestrorum, qui locuti sunt vobis Verbum: Quorum intuentes exitum conuersationis, imitamini fidem.* Atqui Canonismus eos, vt lucernas, in candelabro proponit. 2. Ad hæc cùm membra simus vnius Corporis Christi; par est, vt, sicut afflictis compatimur, ita & glorificatis in cœlo congaudeamus in Ecclesia. *Psal. 150. Laudate Dominum in Sanctis eius.* Alias ex Fide rationes re-pete ex mea *Genealog. part. 1. q. 20.*

De Necessitate Canonismi vide cultissimum Nic: Serarium in *Litanentico L. 2. c. 12.*

DICO AD I. Exemplum declarationis Sanctorum extat & mandatum: vt iam patet.

AD II. Verum est de multis in auro sepultis, & mausoleo honoratis: at non de Canonizatis. Nec mortuus ullus est hypocrita; nec viuus talis canonizatur.

AD

A D III. Deus nouit; at non solus: sed & i, quibus reuelat per infallibilem Sp. Sancti assistentiam: quæ Papæ & Ecclesiæ præstò est.

A D IV. Leo III. publicum canonicum cœpit quoad solennitatem accidentalem, non quoad rem ipsam. Hāc vñus Ecclesiæ cœpit, tenuitque. *Bellar.*

cap. 8.

A D V. At damnatos vnde constitit? Cōstiterit postea; at nō fuerant canonizati vñquā. Dein: Coluerit quendā vulgus errore facti; at non intentionis. Nec vulgus locale præualet Ecclesiæ vniuersali.

A D VI. Scopus canonismi est & veneratio, non solum imitatio; patebit infrā. Et impiorum recensio fit in eorum detestationem.

Q V A S T I O LXXXV.

Quis, qualisque Cultus religionis debetur Sanctis?

LUTHERAN: Magdeburgenses Cent. I. l. 2. c. 4. ol. 340. dicunt: *Omnis Sanctorum adoratio est Idololatria.* Sic plerique cæteri cum velana conuocatare.

C A V L I N V S *Instit.* l. 1. c. 11. §. 11. & c. 12. §. 1. 2. &c. nullum penitus Cultum paritur seu Angelis, siue aliis Sanctis deferri. Quod duplicum constituat Honorem, Diuinum, seu Religiosum, ui soli Deo; & Ciuilem, qui creaturæ cuicunque exhibetur. Porro δελέγειν, id est, seruire plus esse vult, quam λατρεύειν, id est, colere: ac proinde Colere vilum sine latria, esse colere sine Cultu; quod negari est. &c.

A V T O R. Plurima talia spuria vitulamina falce curta rescindam.

I. Cultus interior, exteriorue, cum triplicis existimatione Excellentiae fertur: 1. Vel DIVINÆ ac infinitæ; & Hic

dicitur Latria. 2. Vel HVMANA; & est Obseruantia: 3. Vel MEDIA; & est Dulia. Ex quo liquet realem, non dūntaxat verbalem, vt Caluino placet, differentiam esse Latriæ ab Dulia: Differunt autem vt finitum & Infinitum. Itaque infinites Latria Dei superat Duliam Sanctorum.

II. Quare soli Deo latriæ; Sanctis in celo beatis dulia cultus debetur. 1. Sic Abraham, *Gen. 18.* Loth, *Gen. 9.* Balaam, *Num. 22.* Iosue, *cap. 5.* adorauit prouuis terram Angelum: Quod non erat ciuilter, sed religiosè adorare, vt quo quis homine altiore Dei ministrum. 2. Sic adorati sunt Sancti. Saul, *1. Reg. 18.* ammam Samuelis adorauit; quem ideo nec Samuel, nec Scriptura reprehendit. Ita Abdias adorat Heliam, *3. Reg. 18.* ei minorem maior. Sic filij prophetarum, *4. Reg. 2.* audito Spiritum Eliæ requisiisse super Helisæum, adorauerunt eum proni in terram. Sic, *Dan. 2.* Nabuchodonosor secum captiuorum adorauit Danielem, ob intrinsecam sanctitatem eius. Ita SS. Patres. &c.

III. Quod prohibiti quidam sunt adoratione; error in causa fuit. Ut Cornelius in Petro quid Diuinum inesse putabat: Sic, *Act. 14.* Licaones in Paulo & Barnabo: *Apoc. 1.* Ioannes in Angelo; *al. Aug. quest. 61. in Gen.* putauerit apparet Christum; cum dixisset: *Ego sum primus & nouissimus; fui mortuus, & ecce sum vivens.*

S. Patres autem reprehendunt eos, qui ex hominibus Deos faciebant. Nos vero, ait S. Cyrillus Alexand. l. 6. in Iulianum: *non Deos factos esse dicimus Sanctos Martyres; sed omni honore dignari consuetum.*

